

دکتر یار محمد کارشناس حفاظت محیط زیست

گلاب گیاه شفابخش

گلاب درختچه ای چند ساله است که از آن گل گلاب می گیرند و نام علمی آن رز است از قدیم در افغانستان در نواحی دامنه های هندوکش در کنار جوی بارها ، لب آبخارها ، احاط باغ ها و حویلی ها کشت می شده است . کاشت گلاب در شمالی به نسبت شرایط اقلیمی از مرغوبیت خاصی برخوردار است و قسمت قابل مصرف آن گلبرگ خشک می باشد و ماده موثره آن تانن است. تانن ماده ای است که در عصاره بسیاری از گیاهان وجود دارد. مصارف گلبرگ گلاب را در صنایع عطر سازی بسیار معروف و پرفروش دنیا بکار می رود ، در طب سنتی دارویی آن بیشتر در درمان درد کبد ، صفرا ، درد روماتیسمی ، قلبی ، تقویت اعصاب ، درد معده ، روده ، دل پیچه و رفع بعضی از سردردی های ناشی از استنشاق هوای آلوده و رفع گیجی ، منگی و نوشیدن چاه آن مفید است . گلاب در تهیه شربت مربا ، در صنایع شیرین سازی و تهیه شیرین نیز استفاده می شود ، گلاب برای

رفع استرس بسیار مفید و آرام بخش خوبی است. گلاب نیز در رفع ناتوانی جنسی نیز موثر است ، بویژه اینکه غالباً منشأ بیماری ناتوانی جنسی به مشکلات عصبی و افسردگی مربوط می گردد.

در طب سنتی ما گلاب طبیعت

گرمی دارد و خون را به سمت قلبیایی می برد. ابوعلی سینا بلخی حکیم بزرگ خراسان گلاب را قابض دانسته و شربت آنرا برای نارسایی جگر و صفرا دستور درمانی می کرد. دم گلبرگ گلاب نیز آرامبخش بوده و به دلیل خاصیت ضد عفونی کنندگی حاوی ترکیبات آنتی آکسیدان و ضد سرطان است.

گلاب شامل گیاهان چندساله

است و از مشهورترین گیاهان در تاریخ باغبانی سرزمین ما است و تکثیر آن برای گسترش آشنایی با آب و هوای منطقه حتمی است. بخاطریکه رشد گلاب در آب و هوای متعادل سردسیر سازگار است تا حدودی سرما را تحمل می کند و در زمان رشد به آب شیرین فراوان نیاز دارد و تکثیر آن از طریق تهیه قلمه از ساقه ای نوک شاخ محل برش زیرگره انجام می گیرد. در شرایط امروز در اکثر کشورهای جهان کاشت قلمه آن در سطح کم حجم خاک در گلدانه های یا داخل سیتی پلاست صورت می گیرد و قلمه آن در زمان کوتا ریشه می زند و بعد از ریش دار شدن آن را برای کاشت به پارک های ملی و تفریحی منقل می کردد. درختچه گلاب داری گل های زیبا و معطر آن مورد توجه مردم می باشد

دکتر یارمحمد

مدرک

انترنیت

ویکی پیدیا